

Arrest

nr. 198 507 van 24 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat N. AHMADZADAH en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnische Hazara en sjiïet te zijn. U bent geboren en getogen in het dorp Nakshi (district Daimirdad, provincie Maidan Wardak). U woonde hier samen met uw ouders en uw zus. U werkte als herder in het dorp.

Elk jaar kwamen de kuchi's naar uw regio en ontstonden er gevechten. Ze staken huizen in brand en mensen werden gedood. Zeven jaar geleden kwam uw vader om het leven bij deze gevechten. Na de dood van uw vader werkte u voor een korte periode als bewaker op een wachttoren.

U maakte een val van de trap en brak hierbij uw pols en been en keerde niet meer terug naar de wachttoren. U werkte verder als herder in het dorp. Ook uw oom ging elk jaar mee vechten. Op een dag in Jawza 1394 (mei/juni 2015 in de Gregoriaanse Kalender) kwam u thuis van uw werk. Uw moeder zei dat er iets gebeurd was met uw oom en u met meneer M. moest meegaan. Deze man zou u naar uw oom R. brengen. Deze man bracht u echter niet naar uw oom maar smokkelde u het land uit.

Omwille van de problemen van uw oom verliet u Afghanistan in juni 2015. U reisde met een smokkelaar via Pakistan, Iran, Turkije en Griekenland. In Griekenland nam u het vliegtuig naar België en u kwam hier op 19 augustus 2015 aan. Op 20 augustus 2015 vroeg u asiel aan in België. 40 of 45 dagen geleden hoorde u dat uw oom R. om het leven is gekomen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u 5 foto's en een foto van uw taskara neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in uw regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor is gebleken dat uw kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst op tal van punten ontoereikend is, wat aangeeft dat u niet recent in het district Daimirdad gewoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Daimirdad beperkt en niet altijd correct is gebleken. Uit uw verklaringen bleek dat u slechts een aantal dorpen in Daimirdad kon opnoemen, terwijl er zich in de directe omgeving van uw dorp heel wat andere dorpen bevinden. Zo noemde u enkel de dorpen Dale Khodal, Dawlat Kho, Qarakad Budakth, Zardegini, Danhe Safi en Budakth Sanksar. Later noemde u nog Bazare Sia Khakh, maar kon u dit dorp niet situeren, u wist enkel te vertellen dat het heel ver weg ligt. Als er u nadien enkele dorpen werden voorgelezen, kon u enkel Mullahim en Jawqul situeren. Andere dorpen zoals Dawlat Sha, Chagar Bala en Chakakhore Ulya zeiden u niets. De dorpen Dasht Qadir en Kotale Sufila, daar had u wel eens van gehoord maar u kende ze enkel als dorpen die ver weg liggen (CGVS, pp. 22-23). Op de kaart waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Mullahim, een dorp dat volgens uw eigen verklaringen dicht bij uw dorp ligt, op minder dan 5 kilometer van Dasht Qadir ligt. U verklaarde deze zaken niet te weten aangezien u uw eigen dorp niet verliet of niet verder ging dan het dorp Dawlat Kho. Hoe dan ook, zelfs al bleef u inderdaad altijd in

uw dorp, dan is deze uitleg niet afdoende om te kunnen verklaren waarom u niets meer zou weten van de dorpen in uw omgeving.

Vervolgens verklaarde u dat er geen rivier door uw district stroomt. U spreekt enkel over water in de irrigatiekanalen tussen de velden, maar dit water is volgens uw verklaringen niet afkomstig van een rivier (CGVS, pp. 23-24). Uit de kaart waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er wel degelijk een rivier stroomt midden door Daimirdad district (zie OCHA kaart toegevoegd aan het administratieve dossier). Tevens kon u slechts drie van de 6 districten opnoemen die Daimirdad omringen. U noemde enkel Hesa-e-Awal-e-Behsud, Markza-e-Behsud en Jalrez. U vergat de districten Nerkh, Chak en Nawur op te noemen. Als u gevraagd werd naar de provincies die Maidan Wardak omringen, noemde u Ghazni, Bاميان, Logar en Parwan. U vergat echter de provincie Kabul te vermelden (CGSV, p. 25). Deze elementen doen verder allemaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Vervolgens legde u nog verschillende foute en tegenstrijdige verklaringen af over uw regio van herkomst. Zo verklaarde u eerst nooit naar school te zijn geweest in Afghanistan aangezien de school in uw regio lang geleden vernietigd werd door de taliban. Later verklaarde u dat mensen tijdens de verkiezingen konden gaan stemmen in de school in uw dorp. Dat u eerst verklaarde dat er geen scholen waren in uw dorp en nadien zei dat er toch een school in uw dorp was, kan opnieuw niet overtuigen. Tevens wist u dan wel waar de mensen konden gaan stemmen, u wist echter niet wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan precies hadden plaatsgevonden. U dacht eerst dat het misschien 3 jaar geleden was, nadien zei u dat het 2 of 5 jaar geleden was, dat u het niet precies wist (CGVS, p. 28). Dergelijke tegenstrijdige antwoorden doen verder afbreuk aan uw beweerde recente herkomst uit het district Daimirdad in Afghanistan.

Wat betreft uw herkomst uit Daimirdad dient ten vervolgens te worden opgemerkt dat u weinig op de hoogte bent van de recente geschiedenis van uw beweerde regio van herkomst. Dit blijkt wanneer het CGVS bijvoorbeeld peilt naar uw kennis van personen die in het (recente) verleden actief zijn geweest in Daimirdad en in Maidan Wardak. Gevraagd naar wie er in uw regio bekende mensen zijn, kon u slechts de namen van drie commandanten geven. Als u vervolgens gevraagd werd wie er verder nog bekend zijn, antwoordde u enkel dat dit de mensen zijn die u kende (CGVS, p. 26). Verder kende u weliswaar Khalili Andarabi als hoofd van de provinciale politie, u kon echter niets meer over hem vertellen en u had geen idee hoelang hij reeds aan de macht was (CGVS, pp. 26-27). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt nochtans dat hij een zeer gecontesteerd persoon was. Ook wist u te vertellen dat Hayatullah Hayat gouverneur van de provincie Maidan Wardak was, u had geen idee hoelang hij reeds aan de macht was, u schatte dat hij reeds 2 of 3 jaar aan de macht was toen u Afghanistan verliet (CGVS, p. 26). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt echter dat Hayatullah Hayat pas in 2015, het jaar van uw vertrek, gouverneur van Maidan Wardak werd.

Elders blijkt dan weer duidelijk het ingestudeerde karakter van uw beperkte kennis. U verklaarde correct dat Abdul Majeed Khogianiwal de voorganger van Hayatullah Hayat was, maar meer informatie kon u over hem niet geven. U verklaarde dat u hier niet meer over wist aangezien u toen nog een kind was (CGVS, p. 26). Dit klopt echter niet, Abdul Majeed Khogianiwal was namelijk van 2012 tot 2015 provinciegouverneur in uw provincie. Dat u hier niets meer over kon vertellen, kan dus absoluut niet overtuigen. Tevens zei de naam Halim Fidae u ook niet veel (CGVS, p. 26). Hij nam van 2008 tot 2012 nochtans de zeer zichtbare en belangrijke gouverneursfunctie waar (zie artikels toegevoegd aan het administratieve dossier). De naam Haji Mussa Hotak, volgens de info een van de machtigste en bekendste Pashtoenen van Wardak, zegt u niets (CGVS, p. 28). Ooit was hij een belangrijk lid van de Taliban en in de periode 2005 tot 2010 zetelde hij in het Afghaanse parlement (zie document Counterinsurgency: Local Militias and Statebuilding in Afghanistan, toegevoegd aan het administratieve dossier).

Voorts kon u geen enkel incident opnoemen dat plaatsvond in uw regio, met uitzondering van de problematiek tussen Kuchi's en de Hazara bevolking. Zo werd u gevraagd naar een vliegtuigcrash in uw regio (CGVS, p. 29 – zie administratief dossier), maar u weet hier niets over. Gelet op de ernst van dit incident kan verwacht worden dat u minstens op de hoogte bent van deze gebeurtenis.

U slaagde er tevens niet in uitgebreid te vertellen over uw dagelijks werk. Zo verklaarde u dagelijks met de schapen naar de bergen te gaan, behalve in de winter. U kende echter nooit problemen tijdens de uitvoering van uw werk. Daar u zelf verklaarde in onveilig gebied te wonen, is het bijzonder vreemd dat u nooit iets heeft meegemaakt of gezien tijdens uw tijd buiten in de bergen. Tevens verklaarde u

verkeerdelijk dat een schaap 6 maanden zwanger is, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie artikel toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat een schaap slechts 5 maanden zwanger is.

Bovendien verklaarde u dat schapen elk moment van het jaar zwanger worden, dat er geen specifieke periode in jaar is dat de schapen samen gezet worden. Ook dit komt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk dat de paartijd bij schapen loopt van augustus tot december (CGVS, p. 14). Voorts had u geen weet van ziektes die specifiek bij schapen voorkwamen, u verklaarde enkel dat schapen dezelfde ziektes kennen als mensen en dat ze doodgaan als ze kanker krijgen. Ook deze informatie komt niet overeen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, er zijn namelijk heel wat verschillende ziektes die bij schapen kunnen voorkomen (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Verder herinnerde u zich ook geen enkele vorm van medicatie die de dierenarts uit het dorp zou hebben voorgeschreven (CGVS, p. 13). Daar u beweerde dagelijks met de schapen te werken, kan het niet overtuigen dat u hier niet meer over wist. Bovenstaande vaststellingen stellen het door u aangemeten profiel als herder dan ook ernstig in vraag.

Verder kan nog worden gewezen op andere vaststellingen die uw herkomst uit Daimirdad in een bedrieglijk daglicht stellen. Zo is het opmerkelijk dat iemand die zijn leven lang zou hebben gewoond in Daimirdad, het Pashtou geenszins machtig is (CGVS, p. 28). Ook uw kennis van de Afghaanse kalender kon niet overtuigen. Weliswaar weet u welke datum we momenteel zijn, maar als u gevraagd werd de zomermaanden in de Afghaanse kalender op te noemen, bleek u dit niet te weten (CGVS, p. 5). Opnieuw geeft dit aan dat uw fragmentarische kennis weinig authentiek is.

Voorts dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 10 september 2015 stelt dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is. Dat u op 30 juni 1998 zou zijn geboren, blijkt na medisch onderzoek onmogelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Van een asielzoeker kan echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij van bij de aanvang van zijn asielprocedure een correct beeld heeft over wie hij is. Daar behoort het aangeven van een correcte leeftijd ook toe. Dat u dit niet hebt gedaan, toont aan dat u van bij de aanvang van de asielprocedure de Belgische autoriteiten tracht te misleiden met het oog op het verkrijgen van een verblijfsstatuut. Bovendien blijkt ook dat de leeftijdsbepaling in u taskara u zeven jaar geleden reeds 15 jaar schatte. Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u enkel dat uw moeder zei dat u 17 jaar was toen u het land verliet (CGVS, p. 10). Dergelijk gedrag tast dan ook in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid aan.

Uit bovenstaande elementen kan dus niet anders dan geconcludeerd worden dat u zich bepaalde informatie eigen heeft willen maken, en niet spreekt vanuit uw eigen ervaringen en leefwereld, hetgeen uw (recente) herkomst uit het district Daimirdad in de provincie van Maidan-Wardak ernstig in twijfel trekt. Behalve uw herkomst uit Daimirdad kunnen ook uw beweerde leeftijd en professionele activiteiten ernstig in twijfel worden getrokken.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. U verklaarde dat uw vader 7 jaar geleden is omgekomen bij de gevechten tegen de kuchi's. U kon verder echter niets vertellen over de omstandigheden waarin hij was omgekomen, u wist niet wie de mensen uit het dorp waren die u hierover hadden verteld, noch of er andere mensen waren omgekomen bij deze gevechten (CGVS, p. 15). Deze beperkte verklaringen kunnen opnieuw niet overtuigen.

Bovendien had u geen enkel idee om welke redenen u precies Afghanistan had verlaten in juni 2015. Uw oom had iets gedaan, maar u wist niet wat. U ging zonder tegenspraak met een onbekende man mee en belandde uiteindelijk in België. Heel de reis lang heeft u zich geen enkele keer de vraag gesteld waar u naartoe ging, noch waarom. U verklaarde enkel dat uw moeder u met deze man had meegestuurd, en aangezien zij hem vertrouwde deed u dat ook (CGVS, pp. 17-19). Dat een man van 22 jaar zich geen enkele vraag stelt over waarom hij zijn land heeft moeten verlaten, noch waar hij naartoe wordt gestuurd, dat is alles behalve geloofwaardig. Voorts had u ook geen enkel idee van de reisweg die u in Afghanistan had afgelegd. U verklaarde enkel dat u achterin de auto zat en niet naar buiten mocht kijken. De enige plaatsen die u zich kon herinneren waren Kandahar en Nimroz. Dat kan niet overtuigen. Ook over het vervolg van uw reisweg legde u slechts vage en ontoereikende verklaringen af. Zo stelde u dat u vanuit Griekenland het vliegtuig heeft genomen tot in België. U wist echter niet

meer waar in Griekenland u op het vliegtuig bent gestapt, noch met welke maatschappij u had gevlogen, noch welke naam er op het valse paspoort stond dat de smokkelaar u gegeven had (CGVS, pp. 20-21).

Tenslotte verklaarde u in de 3e maand, Jawza, in 1394 te zijn vertrokken uit uw dorp. De maand Jawza komt overeen met de periode van 22 mei tot 21 juni in de Gregoriaanse Kalender. U vingerafdrukken zijn echter eerder, op 8 mei 2015 in Griekenland genomen. Geconfronteerd met deze vaststelling, bleef u volhouden dat u in de 3e maand van 1394 bent vertrokken (CGVS, p. 21). Dat u ook met betrekking tot uw reisweg inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt, wijst er eveneens op dat u uw reis op een eerder tijdstip begonnen bent en u dus geen zicht geeft op waar u recent voor uw vertrek verbleef.

Met betrekking tot uw vrees voor vervolging door de taliban omdat u behoort tot de groep van de sjitische Hazara's, moet er vervolgens op gewezen worden dat de UNHCR Eligibility Guidelines van 16 april 2016 stellen dat leden van etnische en religieuze minderheidsgroepen nood kunnen hebben aan internationale bescherming afhankelijk van hun individuele situatie. Hieruit kan worden afgeleid dat een asielzoeker in concreto dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees op vervolging loopt en dat een loutere verwijzing naar zijn etnische of religieuze groep niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U verwijst naar de filmpjes die u zag op YouTube waarin mensen gedood werden omdat ze hazara en sjiiet zijn (CGVS, p. 30). Door uw loutere verwijzing naar deze gebeurtenissen slaagt u er niet in een persoonsgebonden vrees aan te tonen. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade bestaat, is het behoren tot een bepaalde minderheidsgroep geen bewijs van uw nood aan bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het Commissariaat-generaal in de positieve zin om te buigen. Wat betreft uw taskara, dient te worden opgemerkt dat deze reeds 7 jaar oud is. U had tevens geen idee wat de procedure was om een taskara te verkrijgen, noch waar uw vader deze precies had afgehaald. Later verklaarde u dan weer dat uw vader naar Maidan Shahr was geweest voor uw taskara (CGVS, p. 4). Wat betreft de vijf foto's dient er opgemerkt te worden dat er echter aan privé-foto's evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en valse documenten" van 27 juni 2013) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk

verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 19 juli 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u geen zicht geeft op uw werkelijke herkomst, dit negatieve gevolgen heeft bij de beoordeling van uw asielaanvraag (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust (CGVS, p. 29). Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4.3 (c) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat het duidelijk is dat de bestreden beslissing o.a. de algemene beginselen van behoorlijk bestuur schendt, dat de verwerende partij *in casu* flagrant het redelijkheidsbeginsel schendt door geen rekening te houden met de belangen van verzoeker en dat de motieven in de bestreden beslissing niet volstaan om de beslissing te dragen. Na een theoretische uiteenzetting van de

betreffende wetsbepalingen en beginselen, poogt verzoeker de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoeker is daarbij van mening dat hij heeft meegewerkt aan de asielprocedure en dat er wel degelijk meer dan voldoende elementen zijn om vast te stellen dat hij de nodige inspanningen heeft geleverd om zijn nationaliteit en zijn werkelijke verblijfplaatsen voor zijn komst naar België aan te tonen. Verzoeker stelt bovendien dat de verwerende partij haar medewerkingsplicht heeft geschonden door hem slechts één maal op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te horen, met name op 19 juli 2017. Verzoeker voert aan dat tijdens dit gehoor al snel duidelijk werd dat hij een zeer kwetsbaar profiel bezit en betoogt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nochtans onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn profiel, zijn afkomst en scholingsgraad— hij is immers nooit naar school geweest, werkte als veehouder/herder en werkte daarnaast op de velden. Verzoeker vervolgt met te stellen dat hij op vrij gedetailleerde en doorleefde wijze verklaart dat hij herder was en dat hij daarnaast ook op de velden werkte. Zo reikt hij informatie aan omtrent de verschillende rassen, kan hij vertellen over de wijze waarop hij naar de bergen ging, weet hij hoe hij de dieren voedde, welke ziektes zoal voorkwamen en hoe deze verzorgd werden en hoelang de zwangerschap van een schaap duurde. Verzoeker besluit hierop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte stelt dat hij er niet in geslaagd zou zijn om uitgebreid te vertellen over zijn dagelijks werk.

Aangaande zijn geografische kennis over Daimirdad merkt verzoeker op dat hij wel degelijk correct dorpen in de directe omgeving kon opnoemen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande voorbij gegaan aan de vraagstelling van de *“protection officer”* die toch zeer specifiek stelde om niet alle dorpen op te noemen, doch slechts de grote dorpen. Verzoeker leest in de bestreden beslissing dat hij correct de dorpen Mullahim en Jawqul kon situeren en dat hij ook twee dorpen kon situeren die verder van zijn dorp van herkomst liggen. Daarenboven stelt verzoeker dat hij het dorp Changar Bala wel degelijk heeft geïdentificeerd als een dorp dat ver ligt van zijn eigen dorp. Dat hij omtrent het dorp Chakahore Ulya stelt dat het een schrijn betreft, kan hem niet kwalijk worden genomen aangezien hij daar nog nooit is geweest. Verzoeker meent dan ook dat zijn geografische kennis meer dan voldoende is om aan te nemen dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit de beweerde regio. In dit verband merkt hij nog op dat de *“protection officer”* de vraag stelde of er rivieren of stromen in zijn buurt waren en dus niet of er één is in zijn district. Hij wijst er tevens op dat hij gedurende het gehoor nuttige informatie kon aanreiken omtrent zijn regio. Dat hij slechts drie van de zes districten kan opnoemen, mag hem gelet op zijn profiel allerminst ten kwade worden genomen, aldus verzoeker. Hij vervolgt dat het feit dat hij enkel Kabul als provincie vergat te benoemen. Daarnaast meent verzoeker dat hem niet kwalijk kan worden genomen dat hij niet weet wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan werden gehouden, te meer nu hij wel wist waar de mensen tijdens de verkiezingen gingen stemmen. Dat hij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd omtrent het feit dat de school al dan niet gesloten is, kan verzoeker geenszins volgen. Het is immers niet zo dat het feit dat de school niet langer actief is impliceert dat het gebouw niet meer wordt gebruikt voor andere doeleinden, zoals als stemlokaal. Verzoeker meent voorts dat hij wel degelijk op de hoogte is van de recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst: hij wist de naam van drie commandanten te geven, de naam van het hoofd van de provinciale politie, de naam van de gouverneur van de provincie Maidan Wardak en wie de voorganger van deze laatste was. Dat hij geen verdere informatie kon geven, betekent evenwel niet dat zijn kennis ingestudeerd van aard zou zijn. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdt immers geen rekening met zijn profiel en het feit dat dit soort zaken hem mogelijk niet aanbelangen. Verzoeker kadert dit door te stellen dat hij een herder is en niet een lid van de nationale politie of het leger, noch heeft hij een profiel waarvan kan worden verwacht dat hij al dit soort zaken behoorde te weten. Verzoeker stelt voorts nog dat het gelet op de veiligheidssituatie niet verwonderlijk is dat hij niet veel is rondgegaan.

In zoverre hem nog verweten wordt geen Pashtou te spreken, herhaalt verzoeker dat hij weinig Pashtou verstaat en dat dit komt omdat hij als *‘Hazaragi’* enkel onder de *‘Hazaragi’* leeft en niet in contact staat met de anderen. Hij vervolgt nog met te stellen dat de Pashtounen en Hazara's in het district in een ander deel wonen. Verzoeker kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenmin volgen waar gesteld wordt dat hij de Afghaanse kalender niet zou kunnen gebruiken. Daarnaast merkt hij op dat dit zelfs niet uitmaakt nu zijn nationaliteit niet lijkt te worden betwist in de bestreden beslissing.

Omtrent zijn leeftijd benadrukt verzoeker dat hij geenszins de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden. Hij heeft te goeder trouw verteld dat zijn moeder bij zijn vertrek uit Afghanistan aangaf dat hij 17 jaar oud was. Bovendien merkt verzoeker op dat er in 2015 een algemene toename was van niet-begeleide minderjarige asielzoekers en dat hoe dan ook rekening diende te worden gehouden met zijn profiel, evenals het profiel van zijn ouders.

Verzoeker stelt nog als volgt:

“De verwerende partij vergeet dat in vele gevallen de verhoren tot de verkeerde conclusie kunnen leiden dat de kandidaat-vluchteling maar een ontoereikende kennis van bepaalde zaken heeft, terwijl men nochtans moet opmerken dat de nieuwe Afghaanse generatie, vandaag op de vlucht, maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs. Daarbovenop komt nog het feit dat heel veel regio's onveilig zijn en dat de kinderen en jonge mannen — zeker in casu een Afghaanse herder - geïsoleerd opgroeien.

Uit de bestreden beslissing blijkt volstrekt helder dat er op geen enkele wijze rekening werd gehouden met verzoekers profiel. Verzoeker meent dan ook dat de dossierbehandelaar wellicht vergeten is rekening te houden met verzoekers profiel (zie hoger): op de eerste plaats dient te worden onderstreept dat verzoeker een jonge ongeschoolde asielzoeker is die stelt in een dorp te hebben gewoond.

Het standpunt van de verwerende partij dat verzoeker niet zou hebben meegewerkt is onjuist en gaat diametraal in tegen het administratief dossier. Zelfs zo er geen rekening wordt gehouden met verzoekers kwetsbaarheid en de leeftijd die vermeld is op zijn Taskara, dan nog kan worden gesteld dat de verwerende partij de rechten van verdediging van verzoeker schendt.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers uitgebreide verklaringen m.b.t. zijn regio van herkomst werden toch wel op erg subjectieve wijze beoordeeld.

Volgens het UNHCR-Handboek kan men er in principe van uitgaan dat een persoon van 16 jaar of ouder over voldoende maturiteit beschikt om « met reden » de vrees voor vervolging in te schatten. Het Handboek zegt echter dat het hier een algemene richtlijn betreft en dat de maturiteit van geest moet beoordeeld worden aan de hand van persoonlijke, familiale en culturele factoren. Wanneer de minderjarige niet over voldoende maturiteit van geest beschikt, stelt UNHCR dat in bepaalde gevallen meer aandacht zal moet gegeven worden aan bepaalde objectieve factoren. Volgens het Procedurehandboek:

[...]

De verwerende partij was verplicht rekening te houden met verzoekers profiel.

Ten overvloede, verzoeker is van mening dat hij weldegelijk heeft meegewerkt aan zijn procedure en dat er in casu weldegelijk voldoende elementen aanwezig zijn om vast te stellen dat verzoeker nood heeft aan de internationale bescherming.

*Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoeker niet enkel enige kennis heeft, maar dat hij voldoende — **zelfs zo er geen rekening wordt gehouden met zijn profiel** - kennis heeft waaruit de verwerende partij zou kunnen vaststellen dat hij inderdaad recent afkomstig is van zijn regio.*

*Ten overvloede, verzoeker legde omtrent zijn regio zeer uitgebreide verklaringen af waarvan in casu slechts een **onbeduidende fractie** werd beoordeeld op zijn geloofwaardigheid.*

Welnu, in geval van twijfel had de verwerende partij verzoeker ten minste maar voor een tweede keer moeten oproepen om verzoeker met een aantal zaken confronteren. Het is immers mogelijk dat bepaalde zaken niet goed begrepen zijn.

Het staat vast dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de voor verzoeker gunstige verklaringen. Verzoeker verwijst hiervoor naar het gehoor, waaruit uw Raad zal kunnen vaststellen dat verzoeker voldoende heeft meegewerkt aan de procedure en dat hij een serieuze poging heeft ondernomen om zijn nationaliteit, identiteit, recente afkomst uit zijn regio en relaas te staven.

*Wat het bewijs van zijn afkomst betreft, volstaat bovenstaande bemerkingen. Als daarbij ook rekening wordt gehouden met zijn erg jonge leeftijd waarop hij het land is ontvlucht en de omstandigheden van zijn vertrek en het feit dat hij in een geïsoleerde omgeving opgroeide, lijkt een **uiterst strikte** toepassing van een 'redelijkerwijs te verwachten kennisniveau' uitgesloten als methode om zijn regio van herkomst vast te stellen.*

*Dienaangaande verwijst verzoeker naar het arrest nr. 13 157 van 26 juni 2008 van de Raad waarbij uw Raad aangaande de concrete vraagstelling en de analyse van de antwoorden oordeelt dat de commissaris- generaal onvoldoende rekening heeft: gehouden met het profiel, dat zeker voor wat Afghanistan betreft datgene wat kan beschouwd worden als **elementaire kennis sterk afhangt van de maatschappelijke positie van de betrokkene. dat zijn of haar toegang tot informatie immers afhangt van zijn of haar plaats op de sociale ladder en in het bijzonder van zijn of haar geslacht:***

[...]

Tot slot kan tevens worden verwezen naar het volgende:

[...]

*Ter zake zijn er overvloed aan elementen die verzoekers herkomst en identiteit aantonen. Verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij hem minstens **het voordeel van de twijfel diende** toe te staan. Voor het overige wordt verzoeker niet verweten dat hij alles zou hebben ingestudeerd.*

*Rekening houdend met het uiteengezette, luidt de conclusie dan ook dat de bewezen kennis van verzoeker na dergelijke afweging met de elementen weerhouden door de verwerende parti)- die als negatieve kennis elementen werden weerhouden, beantwoordt aan wat van een kwetsbare asielzoeker in zijn situatie redelijkerwijs verwacht mag worden.
Het middelonderdeel is gegrond."*

In een tweede onderdeel van het middel hekelt verzoeker dat de bestreden beslissing zo goed als geen verwijzing bevat naar het onderzoek van verzoekers verklaringen aangaande zijn vrees en het profiel van zijn vader, noch van de gebeurtenissen die plaatsvonden. Verzoeker wijst er tevens op dat zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken grotendeels overeenstemmen met zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat hij verschillende informatie wél wist mede te delen. Verzoeker wijst tevens op het feit tot de Hazara's te behoren en zijn vrees voor vervolging. Gelet op het verleden van verzoeker en het feit dat zijn regio geenszins als veilig kan worden bestempeld, vindt hij het dan ook niet meer dan logisch dat hij naar zijn oom diende te luisteren. Uit de arresten F.N. tegen Zweden en M.A. tegen Zwitserland valt bovendien af te leiden dat de beoordelende instantie latere toevoegingen die betrekking hebben op de kern van het asielrelaas serieus moeten onderzoeken. Daarnaast stelt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) dat er geen al te strikte bewijsstandaarden mogen worden aangelegd, ook het profiel van de asielzoeker kan daarbij een belangrijke rol spelen. Verzoeker wijst tot slot nog naar de UNHCR-richtlijnen en besluit dat hem minstens het voordeel van de twijfel moet worden verleend.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgend nieuw stuk: een psychologisch attest van 18 december 2017 van L. B. (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Vooreerst wijst de Raad erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe dit artikel zou geschonden zijn. Immers, artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op de vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet geschonden acht, zodat dit onderdeel van het middel derhalve niet ontvankelijk is.

In de mate verzoeker artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet geschonden acht, benadrukt de Raad dat dit artikel werd opgeheven bij artikel 17 van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, de Opvangwet en van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De inhoud ervan wordt evenwel grotendeels hernomen door het nieuwe artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

De verplichting om de rechten van verdediging na te leven in administratieve procedures gelden, behoudens andersluidend voorschrift, enkel in tuchtzaken. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is geen rechtsprekend orgaan en geen enkele wettelijke bepaling verplicht de Commissaris-generaal de kandidaat-vluchteling attent te maken op of te confronteren met de voor hem nadelige elementen, noch is er enige wettelijke bepaling die voorziet dat, indien een negatieve beslissing zal worden genomen de bestuurde uitgenodigd moet worden om hierover zijn opmerkingen te formuleren. Het middel kan derhalve niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

2.3.2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Nakshi, district Daimirdad, provincie Maidan Wardak, vermits zijn kennis met betrekking tot zijn beweerde regio van herkomst op tal van punten ontoereikend is. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (1) verzoekers geografische kennis over Daimirdad beperkt en niet altijd correct is gebleken, (2) verzoeker weinig op de hoogte is van de recente geschiedenis van zijn beweerde regio van herkomst, (3) het ingestudeerde karakter van verzoekers beperkte kennis blijkt, (4) verzoekers kennis over veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst erg beperkt is en (5) het niet aannemelijk is dat iemand die zijn hele leven in Daimirdad heeft gewoond het Pashtou geenszins machtig is en het eveneens opvalt dat verzoekers kennis over de Afghaanse kalender beperkt is; (ii) verzoeker er evenmin in slaagt uitgebreid te vertellen over zijn dagelijks werk en zelfs foutieve informatie verschaft, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan zijn aangemeten profiel als herder; (iii) er evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde geboortedatum, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid; (iv) verzoekers asielrelaas – dat verbonden is met zijn beweerde regio van herkomst – evenmin geloofwaardig is; (v) verzoekers verklaringen omtrent de redenen waarop hij precies Afghanistan had verlaten in juni 2015 en aangaande zijn reisweg eveneens ongeloofwaardig zijn; (vi) verzoeker inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het tijdstip waarop hij zijn land van herkomst heeft verlaten; (vii) verzoeker er niet in slaagt een persoonsgebonden vrees aan te tonen door de taliban omdat hij behoort tot de groep van de sjiitische Hazara's en (viii) de door verzoeker in de loop van de procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167 477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164 298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163 357; RvS 21 september 2005, nr. 149 149; RvS 21 september 2005, nr. 149 148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169 217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 18 augustus 2017 (CG nr. 1520913), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133 153).

2.3.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers in het kader van huidig asielaanvraag geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat verzoeker geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde (recent) verblijf in het dorp Nakshi, district Daimirdad, provincie Maidan Wardak.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.2.4.1. Immers, in zoverre verzoeker hekelt dat hij slechts eenmaal gehoord werd op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en betoogt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn medewerkingsplicht heeft geschonden door hem geen tweede maal op te roepen voor gehoor, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker nalaat om *in concreto* aan te tonen op welke wijze het organiseren van een tweede gehoor van invloed zou kunnen zijn geweest op de motivering van de bestreden beslissing. Voorts dient vastgesteld dat er geen verplichting bestaat om verzoeker bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een tweede maal ten gronde te horen. Artikel 6, § 1 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 stipuleert immers slechts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of zijn gemachtigde de asielzoeker minstens eenmaal oproept voor gehoor. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt derhalve over een discretionaire bevoegdheid om een tweede gehoor te organiseren indien hij dit nodig acht om nadere inlichtingen te verwerven die kunnen leiden tot het vaststellen van een gegronde vrees voor vervolging.

Waar verzoeker voorts nog meent dat artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest) geschonden is, stelt de Raad vast dat - nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij niet preciseert op welke wijze artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie geschonden zou zijn - verzoekende partij wel degelijk werd gehoord, dat zij toegang had tot haar dossier en dat zoals hoger blijkt de bestreden beslissing met reden werd omkleed. Een schending van voormeld artikel kan dan ook niet worden aangenomen.

In zoverre verzoeker aanvoert dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers uitgebreide verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst toch wel op een erg subjectieve wijze werden beoordeeld en enkel een onbeduidende fractie werd beoordeeld op zijn ongeloofwaardigheid, dient opgemerkt dat uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit kan worden afgeleid. In dit kader dient te worden benadrukt dat ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing van de kandidaat-vluchteling. Daarnaast wijst de Raad er nog op dat verzoeker tijdens het gehoor reeds in de gelegenheid werd gesteld zich te verantwoorden voor eventuele onsamenvangende en ongeloofwaardige verklaringen. Verzoeker laat dan ook na om concrete gegevens bij te brengen waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld.

2.3.2.4.2. Zo wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht opgemerkt dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers voorgehouden minderjarigheid. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 10 september 2015 (administratief dossier, stuk 9) blijkt immers dat verzoeker op datum van 31 augustus 2015 ouder is dan 18 jaar, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is. In zoverre verzoeker aanvoert dat hij slechts vasthoudt aan de leeftijd die zijn moeder hem heeft medegedeeld bij zijn vertrek uit Afghanistan, komt hij in wezen niet verder dan het louter herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Uit het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij is immers gebleken dat verzoeker drie tot vijf jaar ouder is dan hij aanvankelijk

verklaarde, wat een significante discrepantie betreft die niet verschoond kan worden door de loutere bewering dat zijn moeder hem een andere leeftijd vertelde.

Te meer nu blijkt dat de taskara die verzoeker voorlegt in de loop van de administratieve procedure aangeeft dat verzoeker zeven jaar geleden 15 jaar was (administratief dossier, stuk 5, p. 5 en map 'Documenten'). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog verwijst naar bronnen waaruit zou blijken dat er sinds 2015 een algemene toename was van niet-begeleide minderjarige asielzoekers, dient erop gewezen dat hieruit allerminst kan worden afgeleid dat verzoeker minderjarig was op het ogenblik van het indienen van zijn asielaanvraag en/of het verlaten van zijn land van herkomst. Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en ten onrechte voorhield minderjarig te zijn, werpt een smet op de algemene geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

2.3.2.4.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt op goede gronden dat verzoekers kennis over zijn beweerd regio van herkomst ontoereikend, soms zelfs foutief is en deze vaststelling ertoe leidt te besluiten dat hij niet recent in het district Daimirdad verbleven heeft.

In zoverre verzoeker er ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen op wijst dat hij nooit naar school is geweest, dat hij op jonge leeftijd Afghanistan heeft verlaten, dat zijn moeder een huisvrouw was en zijn vader een landbouwer en dat hij geïsoleerd opgroeide, herhaalt de Raad vooreerst dat de jonge leeftijd van verzoeker danig gerelativeerd dient te worden in het licht van de resultaten van het leeftijdsonderzoek, waaruit blijkt dat hij minstens drie jaar ouder is dan hij voorhield en aldus meerderjarig is. Bovendien moet worden opgemerkt dat noch verzoekers gebrek aan scholing, noch de bewering dat hij geïsoleerd opgroeide in een dorp, noch de stelling dat zijn ouders als huisvrouw en landbouwer door het leven gingen en van hem aldus geen al te hoog kennisniveau mag worden verwacht, voldoende verschooning kunnen bieden voor de gebrekkige en zelfs foutieve verklaringen over zaken die tot zijn dagdagelijkse leefomgeving behoren. Ook van personen met een lage scholingsgraad of zelfs van een ongeletterde asielzoeker mag – in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te betogen in onderhavig verzoekschrift – worden verwacht dat zij afdoende correct kunnen antwoorden op vragen die betrekking hebben op hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, de veiligheidssituatie, geografische gegevens, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Het is immers niet omdat men ongeschoold is, dat men verstoken is van iedere kennis en gezond verstand. Ook verzoekers verwijzing naar het arrest nr. 13 157 van 26 juni 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is *in casu* niet dienstig. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. In het aangehaalde arrest werd geoordeeld dat het profiel van de kandidaat-vluchteling en haar gebrekkige toegang tot informatie samenhang met haar (geïsoleerde) sociale positie als vrouw in Afghanistan. Daarnaast werd in het aangehaalde arrest geoordeeld dat zij heel wat kennis bezat omtrent haar persoonlijke levenssfeer, veranderingen in het dagelijks leven na het vertrek van de taliban en een coherent relaas naar voor bracht. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt vooreerst pertinent op dat verzoekers geografische kennis over Daimirdad beperkt en soms zelfs foutief is. Dat hem enkel werd gevraagd naar de grote dorpen die het dichtst bij zijn dorp zijn gelegen, kan geenszins een verklaring bieden voor verzoekers gebrekkige kennis omtrent de dorpen die zich in de directe omgeving van het dorp Nakshi bevinden, waar verzoeker nochtans zijn hele leven zou hebben gewoond. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat, hoewel verzoeker eerst gevraagd werd de grote dorpen in de directe omgeving van Nakshi aan te geven, hem vervolgens verschillende vragen werden gesteld over de ligging van die dorpen en aan hem namen van andere dorpen worden voorgelezen, waarbij hij blijf had kunnen geven van verdere kennis, *quod non*: "Welke zijn de grootste dorpen het dichtst bij uw dorp? U hoeft niet alle dorpen te zeggen, enkel de grote opnoemen? Qarakad Budakth, Zardagin, Danhe Safi verder, na Budakth Sanksar. Mullahim, situeer dat dorp eens? Ja dat ken ik, er is Nakshi, dan Zardagin en dan Mullahim en dan Danhe Safi en Dane Qudarn daar is een bazaar. In de richting van die dorpen, welke richting is dat, gebruikt de zon? (...) Qutune Suffa, waar ligt dat dorp tov uw dorp? Ik heb het gehoord maar niet geweest. Richting? Ik ben er niet geweest. Jawqul, waar ligt dat dorp tov uw dorp? Tussen Dahne Safi en Danhe QAodal, splits de weg een gaat naar Kotal Enqelap, andere naar jawqul, het is op de weg naar Beshud I. De weg splits in twee. Dawlat Sha, kent u dat? Nee, kan zijn, maar nu als iemand dood gaat geven ze die marteleaar de naam van het dorp. Changar Bala? Heel ver van ons dorp. In welke richting? Hele ver, maar ik weet het niet, ik ben naar dane kothal geweest maar niet verder. Het was moeilijk voor ons. Welk dorp ligt het dichtst bij het districtscentrum, Jawqul of Mullahim? Het is in het district Welke is het dichtste bij het centrum van Daimirdad? Jawqul is in de richting van

Beshud I en Mullahim is dicht bij ons Dus welke ligt het dichtst bij het centrum? Muylahim, want je moet zoo naar het district gaan. Kent u het dorp Chakakhore Ulya? Het is en shrine Waar? Het is ene heilige plaats Het is ook de naam van een dorp? Nee niet geweest Dasht Qadir, waar ligt dat? (...)" (administratief dossier, stuk 5, p. 22-23). Waar verzoeker nog betoogt dat hij het hem niet kwalijk kan worden genomen dat hij Chakakhore Ulya niet kent omdat hij daar nooit is geweest, merkt de Raad op dat verzoeker nochtans wel in staat was om Mullahim en Jawqul te situeren, hetgeen hij ook in onderhavig verzoekschrift onderschrijft. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het dorp Chakakhore Ulya zich op de weg tussen Mullahim en Jawqul bevindt, zodat wel degelijk van verzoeker verwacht kon worden dat hij het dorp minstens zou herkennen van naam. Dat hij hiertoe echter niet in staat is, duidt op het ingestudeerde karakter van zijn kennis. In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij wel degelijk verschillende dorpen kon benoemen, waaronder ook het dorp Chagar Bala – met name dat het ver van zijn eigen dorp ligt – komt hij in wezen niet verder dan het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en ontoereikend bevonden verklaringen, waarmee hij er aldus niet in slaagt de pertinente motivering van de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen.

Voorts is het niet aannemelijk dat verzoeker de provincie Kabul vergeet te vermelden als provincie die Maidan Wardak omringt, vermits hij wel de provincies Ghazni, Bamyan, Logar en Parwan benoemt (administratief dossier, stuk 5, p. 25). Dat hij bovendien slechts drie van de zes districten kan benoemen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Met het betoog dat hieruit geenszins geconcludeerd mag worden dat hij niet afkomstig zou zijn uit zijn regio, beperkt verzoeker zich tot het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Daarnaast merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht op dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker geen weet heeft van grotere rivieren in zijn regio van herkomst (administratief dossier, stuk 5, p. 23), nu uit de informatie uit het administratief dossier nochtans blijkt dat er een rivier stroomt midden door Daimirdad district (zie map 'Landeninformatie', OCHA kaart). Dat tijdens het gehoor enkel gepeild zou zijn geweest naar rivieren of stromen in de buurt van verzoekers dorp, kan niet gevolgd worden nu uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk de vraag werd gesteld: *"is er een grotere rivier waar deze stromen vandaan komen?"* (administratief dossier, stuk 5, p. 23).

Dat verzoeker bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen recent te hebben verbleven in het district Daimirdad in Afghanistan. Zo verklaart hij enerzijds dat hij niet naar school is geweest omdat de school in zijn dorp volledig vernield werd (administratief dossier, stuk 5, p. 10), doch geeft hij later aan dat de mensen bij de laatste verkiezingen konden gaan stemmen in de school in het dorp (administratief dossier, stuk 5, p. 28). Dat hij bovendien enerzijds wel kan aangeven waar de mensen konden gaan stemmen, doch niet meer precies weet wanneer deze verkiezingen plaatsvonden, doet verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Het betoog dat het niet actief zijn van de school niet impliceert dat het gebouw niet meer gebruikt wordt voor andere doeleinden betreft een loutere blote bewering en een *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om zijn verklaringen alsnog in overeenstemming te laten schijnen, doch waarmee verzoeker niet vermag de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen.

Waar verzoeker er in onderhavig verzoekschrift op wijst dat hij wel degelijk namen van drie commandanten wist te geven, alsook de naam van het hoofd van de provinciale politie en de naam van de gouverneur van de provincie Maidan Wardak en hij bovendien ook de voorganger van de heer Hayatullah Hayat was, beperkt hij zich opnieuw tot het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig geachte verklaringen wat evenwel geen dienstig verweer kan worden geacht om de pertinente motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan derhalve gevolgd worden waar deze dienaangaande overweegt: *"Wat betreft uw herkomst uit Daimirdad dient ten vervolgens te worden opgemerkt dat u weinig op de hoogte bent van de recente geschiedenis van uw beweerde regio van herkomst. Dit blijkt wanneer het CGVS bijvoorbeeld peilt naar uw kennis van personen die in het (recente) verleden actief zijn geweest in Daimirdad en in Maidan Wardak. Gevraagd naar wie er in uw regio bekende mensen zijn, kon u slechts de namen van drie commandanten geven. Als u vervolgens gevraagd werd wie er verder nog bekend zijn, antwoordde u enkel dat dit de mensen zijn die u kende (CGVS, p. 26). Verder kende u weliswaar Khalili Andarabi als hoofd van de provinciale politie, u kon echter niets meer over hem vertellen en u had geen idee hoelang hij reeds aan de macht was (CGVS, pp. 26-27). Uit de informatie waarover het*

CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt nochtans dat hij een zeer gecontesteerd persoon was.

Ook wist u te vertellen dat Hayatullah Hayat gouverneur van de provincie Maidan Wardak was, u had geen idee hoelang hij reeds aan de macht was, u schatte dat hij reeds 2 of 3 jaar aan de macht was toen u Afghanistan verliet (CGVS, p. 26). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt echter dat Hayatullah Hayat pas in 2015, het jaar van uw vertrek, gouverneur van Maidan Wardak werd.

Elders blijkt dan weer duidelijk het ingestudeerde karakter van uw beperkte kennis. U verklaarde correct dat Abdul Majeed Khogianiwal de voorganger van Hayatullah Hayat was, maar meer informatie kon u over hem niet geven. U verklaarde dat u hier niet meer over wist aangezien u toen nog een kind was (CGVS, p. 26). Dit klopt echter niet, Abdul Majeed Khogianiwal was namelijk van 2012 tot 2015 provinciegouverneur in uw provincie. Dat u hier niets meer over kon vertellen, kan dus absoluut niet overtuigen. Tevens zei de naam Halim Fidae u ook niet veel (CGVS, p. 26). Hij nam van 2008 tot 2012 nochtans de zeer zichtbare en belangrijke gouverneursfunctie waar (zie artikels toegevoegd aan het administratieve dossier). De naam Haji Mussa Hotak, volgens de info een van de machtigste en bekendste Pashtoenen van Wardak, zegt u niets (CGVS, p. 28). Ooit was hij een belangrijk lid van de Taliban en in de periode 2005 tot 2010 zetelde hij in het Afghaanse parlement (zie document *Counterinsurgency: Local Militias and Statebuilding in Afghanistan*, toegevoegd aan het administratieve dossier).” In zoverre verzoeker nog aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn profiel als herder en het feit dat dit soort zaken hem mogelijk niet aanbelangen en hij niet inziet waarom hij bevrraagd werd over politieke personen, wijst de Raad erop dat verzoeker zijn profiel als herder geenszins aannemelijk maakt (*infra* punt 2.2.2.4.4.), zodat dit allerminst een dienstig verweer kan worden geacht. Bovendien dient te worden herhaald dat zelfs van een niet-geschoolde asielzoeker mag verwacht worden dat hij eenvoudige vragen over zijn regio kan beantwoorden en op de hoogte is van een aantal belangrijke personen die invloed hebben in zijn dorp en in zijn regio.

De Raad benadrukt voorts dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat verzoeker, behoudens de problematiek tussen de Kuchi's en de Hazara bevolking, geen enkel incident opnoemt dat plaatsvond in zijn voorgehouden regio van herkomst (administratief dossier, stuk 5, p. 28-29). Zelfs specifiek gevraagd naar incidenten in zijn beweerde regio van herkomst moet verzoeker het antwoord schuldig blijven (p. 29).

Tot slot valt op dat verzoeker het Pashtou niet machtig is (administratief dossier, stuk 5, p. 28) en ook zijn kennis over de Afghaanse kalender erg beperkt is (administratief dossier, stuk 5, p. 10), hetgeen – in tegenstelling tot wat verzoeker in het onderhavig verzoekschrift lijkt te betogen – wel degelijk een sterke indicatie vormt dat verzoeker allerminst (recent) in het district Daimirdad in Afghanistan zou hebben verbleven. Er dient opgemerkt dat verzoeker zich in het voorliggend verzoekschrift wederom beperkt tot het louter herhalen van zijn eerder afgelegde en ontoereikend bevonden verklaringen dat de Hazaragi onder elkaar leven en spreken en dat de Pashtoun-bevolking in een ander deel van het district wonen.

2.3.2.4.4. Met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan eveneens worden vastgesteld dat verzoeker zijn beweerde profiel van jonge Afghaanse herder niet aannemelijk maakt.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij wel degelijk verschillende informatie heeft aangereikt over de verschillende rassen van schapen, dat hij kon antwoorden op de vraag op welke wijze hij naar de bergen ging, hij wist hoe hij de dieren diende te voeden, welke ziektes zoal voorkwamen en hoe deze verzorgd werden en hoelang de zwangerschap van een schaap duurde, kan de Raad na lezing van het gehoorverslag wederom slechts vaststellen dat verzoeker zich beperkt tot het louter volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker slaagt er aldus niet in om de pertinente overwegingen te weerleggen waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing terecht opmerkt: *“U slaagde er tevens niet in uitgebreid te vertellen over uw dagelijks werk. Zo verklaarde u dagelijks met de schapen naar de bergen te gaan, behalve in de winter. U kende echter nooit problemen tijdens de uitvoering van uw werk. Daar u zelf verklaarde in onveilig gebied te wonen, is het bijzonder vreemd dat u nooit iets heeft meegemaakt of gezien tijdens uw tijd buiten in de bergen. Tevens verklaarde u verkeerdelijk dat een schaap 6 maanden zwanger is, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie artikel toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat een schaap slechts 5 maanden zwanger is. Bovendien verklaarde u dat schapen elk moment van het jaar zwanger worden, dat er geen specifieke periode in jaar is dat de schapen samen*

gezet worden. Ook dit komt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk dat de paartijd bij schapen loopt van augustus tot december (CGVS, p. 14).

Voorts had u geen weet van ziektes die specifiek bij schapen voorkwamen, u verklaarde enkel dat schapen dezelfde ziektes kennen als mensen en dat ze doodgaan als ze kanker krijgen. Ook deze informatie komt niet overeen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, er zijn namelijk heel wat verschillende ziektes die bij schapen kunnen voorkomen (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Verder herinnerde u zich ook geen enkele vorm van medicatie die de dierenarts uit het dorp zou hebben voorgeschreven (CGVS, p. 13). Daar u beweerde dagelijks met de schapen te werken, kan het niet overtuigen dat u hier niet meer over wist. Bovenstaande vaststellingen stellen het door u aangemeten profiel als herder dan ook ernstig in vraag."

2.3.2.4.5. Voorts is het van elke realiteitszin ontdaan dat verzoeker geen enkel idee heeft om welke redenen hij precies Afghanistan had verlaten in 2015, dat hij hierover gedurende de hele reis geen enkele vraag heeft gesteld en dat hij bovendien geen enkel notie heeft van welke reisweg hij vanuit Afghanistan heeft afgelegd, behoudens het feit dat hij Kandahar en Nimroz is gepasseerd en dat hij vanuit Griekenland een vliegtuig heeft genomen. De Raad treedt aldus de commissaris-generaal bij waar deze op goede gronden vaststelt als volgt: *"Bovendien had u geen enkel idee om welke redenen u precies Afghanistan had verlaten in juni 2015. Uw oom had iets gedaan, maar u wist niet wat. U ging zonder tegenspraak met een onbekende man mee en belandde uiteindelijk in België. Heel de reis lang heeft u zich geen enkele keer de vraag gesteld waar u naartoe ging, noch waarom. U verklaarde enkel dat uw moeder u met deze man had meegestuurd, en aangezien zij hem vertrouwde deed u dat ook (CGVS, pp. 17-19). Dat een man van 22 jaar zich geen enkele vraag stelt over waarom hij zijn land heeft moeten verlaten, noch waar hij naartoe wordt gestuurd, dat is alles behalve geloofwaardig. Voorts had u ook geen enkel idee van de reisweg die u in Afghanistan had afgelegd. U verklaarde enkel dat u achterin de auto zat en niet naar buiten mocht kijken. De enige plaatsen die u zich kon herinneren waren Kandahar en Nimroz. Dat kan niet overtuigen. Ook over het vervolg van uw reisweg legde u slechts vage en ontoereikende verklaringen af. Zo stelde u dat u vanuit Griekenland het vliegtuig heeft genomen tot in België. U wist echter niet meer waar in Griekenland u op het vliegtuig bent gestapt, noch met welke maatschappij u had gevlogen, noch welke naam er op het valse paspoort stond dat de smokkelaar u gegeven had (CGVS, pp. 20-21).*

Tenslotte verklaarde u in de 3e maand, Jawza, in 1394 te zijn vertrokken uit uw dorp. De maand Jawza komt overeen met de periode van 22 mei tot 21 juni in de Gregoriaanse Kalender. U vingerafdrukken zijn echter eerder, op 8 mei 2015 in Griekenland genomen. Geconfronteerd met deze vaststelling, bleef u volhouden dat u in de 3e maand van 1394 bent vertrokken (CGVS, p. 21). Dat u ook met betrekking tot uw reisweg inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegt, wijst er eveneens op dat u uw reis op een eerder tijdstip begonnen bent en u dus geen zicht geeft op waar u recent voor uw vertrek verbleef." Deze vaststellingen en overwegingen worden in onderhavig verzoekschrift overigens op generlei wijze weerlegd of verklaard, zodat deze onverminderd gehandhaafd blijven.

2.3.2.4.6. Met betrekking tot verzoekers vrees voor vervolging door de taliban omdat hij behoort tot de sjiitische Hazara's, dient erop gewezen dat, hoewel uit de UNHCR "Eligibility Guidelines" van 16 april 2016 kan worden afgeleid dat leden van etnische en religieuze minderheidsgroepen nood kunnen hebben aan internationale bescherming afhankelijk van hun individuele situatie, verzoeker er niet in slaagt een persoonsgebonden vrees aan te tonen. Met de loutere verwijzing naar de filmpjes die hij op YouTube zag waarin mensen gedood werden omdat ze hazara en sjiit zijn (administratief dossier, stuk 5, p. 30), beperkt hij zich immers met het verwijzen naar informatie die van louter algemene aard is en die geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier in gebreke.

2.3.2.4.7. De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet onderzocht werden, is niet relevant, aangezien uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij (recent) verbleven heeft in het dorp Nakshi, district Daimirdad, provincie Maidan Wardak in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.4.8. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen. Wat betreft het thans door verzoeker voorgelegde psychologisch attest van 18 december 2017 (rechtsplegingsdossier, stuk 7) dient vooreerst opgemerkt dat een psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde psychologische problemen werden opgelopen.

De psycholoog doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de vastgestelde psychologische problemen. Een psycholoog kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Bovendien blijkt nergens uit het voorgelegde psychologisch attest dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een gehoor of het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen.

De Raad stelt voorst vast dat verzoeker geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.2.5. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van verzoeker. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De gebrekkige kennis van verzoeker over zijn beweerde regio van herkomst en reisweg in samenhang met de foutieve en lacuneuze antwoorden op de vele kennisvragen die aan verzoeker gesteld werden verhinderen nog verder geloof te hechten aan zijn beweerde verblijf in het dorp Nakshi, district Daimirdad, provincie Maidan Wardak in Afghanistan. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en rekening houdend met het voorgaande oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de verklaringen van verzoeker aangaande zijn (recente) herkomst in het dorp Nakshi, district Daimirdad, provincie Maidan Wardak in Afghanistan ernstige hiaten, incoherenties en zelfs fouten vertonen, zodat zij als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen.

2.3.2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet verzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, hetgeen *in casu* niet het geval is zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In zoverre verzoeker nog artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geschonden acht, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het koninklijk besluit van 11 juli 2003 gewijzigd werd door het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2010. Het nieuwe artikel 27 heeft dezelfde strekking en luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren.”

Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat ook het verzoek om subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoeker de nationaliteit beweert te hebben. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker op zich niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij de laatste jaren voor zijn vertrek naar Europa verbleven heeft in het dorp Nakshi, district Daimirdad, provincie Maidan Wardak in Afghanistan.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoekers dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde recent verblijf in het dorp Nakshi, district Daimirdad, provincie Maidan Wardak aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te kunnen besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER